

GCL – BERICHTEN

Voorzitterswoordje

Beste vrienden,

In de Ignatiaanse context horen we soms de uitdrukking 'naar de grenzen gaan'. Verschillenden onder ons zullen dat misschien letterlijk gedaan hebben tijdens de vakantie. In de figuurlijke betekenis kan je meerdere lagen aantreffen. Zo heb ik zelf de laatste maanden getraind op 10km hardlopen om mijn eigen grenzen te verleggen, in dankbaarheid voor het sterker wordende lichaam dat ik gekregen heb en voor de natuur waar ik meer aandacht voor kreeg. Je kan -na de corona lockdown- weer naar andere mensen gaan. Gewoon om samen te zijn met je vrienden, familie of andere GCL-ers of om elkaar te bemoedigen. Sommigen gaan naar mensen in nood. Zoals b.v. een verpleegkundige die voor een patiënt zorgt, een vrijwilliger van JRS die een vluchteling bezoekt of een moeder die haar wenend kind troost. Hierbij denk ik aan het beeld uit de Goede Week van Maria die even met Jezus meeloopt om het kruis te dragen. Ondanks het lijden is nog liefde mogelijk, soms is dat nog het enige wat er rest. Tegelijk is dit de kern van ons mens-zijn.

Corona heeft veel ongelijkheid en onrechtvaardigheid in de wereld zichtbaar gemaakt. Als GCL-ers worden we geroepen om over de grenzen van ons veilig bestaan te kijken en gevoelig te worden voor mensen die in nood zijn, zonder er in een boog omheen te lopen. In een menselijke ontmoeting met de ander mogen we Jezus' gelaat zien. Ik ken verschillende moedige mensen die hiervan getuigen en wat ze mochten ervaren is fascinerend. Goede moed!

Ivo Raskin
Voorzitter GCL-Vlaanderen

Onderscheidend uitwisselen in GCL

Het is de bedoeling van een GCL-bijeenkomst om, samen met anderen, onderscheidend terug te blikken op de eigen ervaring en zo Gods aanwezigheid beter op het spoor te komen. Verschillende "bemiddelingen" kunnen daarbij worden gebruikt: de persoonlijke terugblik (levensgebed) op de voorbije periode, de evangelielezing van de zondag, een boek, door GCL zelf ontwikkelde thematische input enz. Als er een boek of ander tekstmateriaal wordt gebruikt is het niet de bedoeling dat de uitwisseling gaat in de richting van het bespreken van een interessant boek, het doen van exegese of tekstkritiek of een boeiende discussie over een geloofsonderwerp of een maatschappelijke problematiek. Hoofddoel van een GCL-bijeenkomst is steeds het onderscheidend op zoek gaan naar Gods werking in je leven en hoe de een of de andere mogelijke bemiddeling je daarbij geïnspireerd heeft.

Het centrale deel van een bijeenkomst is een contemplatieve dialoog, ook wel luistergesprek genoemd. Deze bestaat uit drie rondes. Het kan zinvol zijn om enkele minuten stille tijd te laten tussen elk van de rondes. Dit kan het onderscheidend karakter van de volgende ronde enkel maar ten goede komen.

1. Eerste deelronde: persoonlijke terugblik

In de eerste ronde deelt elk lid iets van de persoonlijke terugblik: wat wil ik met jullie delen over mijn persoonlijke onderscheiding van de voorbije tijd. Als iemand vertelt, luisteren de anderen zonder te onderbreken. Er wordt niet gereageerd.

Vorbereiding

Het is goed deze persoonlijke input vooraf voor te bereiden, liefst schriftelijk. Dit maakt mogelijk dat je daadwerkelijk kan vertellen wat je echt verlangt in te brengen. Voor je het weet, immers, laat je je anders ongewild leiden door de ingevingen van het moment of door wat de persoon voor jou heeft verteld. Dan gebeurt het al te vaak dat je, na afloop van de uitwisseling, vaststelt dat je datgene wat je eigenlijk wilde delen gewoon vergeten bent.

Deze terugblik kan gaan over alles wat deel uitmaakt van je gewone leven: je gezin, gezondheid, werk, hobby's, gebeds- en geloofsleven, andere engagementen, maatschappelijke of andere problemen die je raken enz. Wat je vertelt hoeft niet spectaculair of "interessant" te zijn. Jouw ervaring is op zich interessant. Laat die zijn wat ze is, zonder te oordelen.

Beperken

Beperk je voor je inbreng tot enkele punten. Het is niet wenselijk of mogelijk alles te vertellen. Ook voor geoefende GCL'ers is het luister- en opnamevermogen beperkt. Het kiezen voor diepte eerder dan voor breedte maakt voor de anderen het onderscheidend luisteren makkelijker.

- Als in een groep van acht personen elkeen tien punten noemt, dan heb je in de eerste ronde 80 items. Dat is te veel. Daarmee kunnen de meesten niet meer werken. Als ieder drie of vier onderwerpen bespreekt, dan is er reeds een ruimschoots voldoende "aanbod" in deze eerste ronde.
- Beperking van het aantal items laat toe naar de kern te gaan. Zo kan je zelf scherper krijgen waar het eigenlijk op aankomt en de anderen waardevolle stof aanreiken om hun eigen onderscheiding te verrijken. Dit is precies wat Ignatius bedoelt als hij in de Geestelijke Oefeningen schrijft: *Niet het vele weten verzadigt en voldoet de ziel. Wel het innerlijk voelen en smaken.* (Tweede aantekening GO)

Onderscheiding eerder dan feiten

Het is niet de bedoeling omstandige feitenverhalen te doen. Zoals gezegd, in GCL staan niet de feiten, wel de onderscheiding centraal. Het is uiteraard zinvol iets te vertellen over je feitelijke ervaring, omwille van de verstaanbaarheid van je inbreng. Focus echter vooral op de beleving (troost/troosteloosheid) van die ervaring en dus de eigenlijke ignatiaanse terugblik: *wat doet dit met mij? Wat leert dit me over Gods aanwezigheid in mijn leven en over mijn persoonlijke zoektocht in het geloof?* Op deze wijze kunnen ook erg persoonlijke en soms zelfs intieme ervaringen toch op zo'n wijze aangebracht worden dat de eigen privacy niet wordt geschaad en dat de andere leden geen details hoeven te beluisteren die ze eigenlijk niet willen horen. Ook hier is voorbereiding wenselijk.

2. Tweede deelronde: hoe de eerste deelronde mijn persoonlijke onderscheiding aangescherpt/bevraagt/verrijkt

Verdieping

De tweede ronde is de belangrijkste ronde. Het is de ronde waar best het meeste tijd wordt aan besteed. Deze ronde is een verdiepingsronde: wat in de inbreng van de andere leden van de gemeenschap tijdens de eerste ronde helpt mij in mijn eigen onderscheiding? Eventueel kan hier een verdiepingsvraag worden gesteld over de input van iemand tijdens de eerste ronde: *Kan je daar iets meer over vertellen? of Heb ik het goed begrepen dat je dit bedoelde?* Vragen stellen kan dus, met dien verstande dat die ander, om welke reden dan ook, steeds de vrijheid heeft niet op de vraag in te gaan.

In de korte stilte tussen ronde een en twee kan je voorbereiden wat je gaat inbrengen. Het is verkieslijk je te

houden aan wat je in die tussentijd hebt voorbereid. Zegt het lid dat vóór jou spreekt exact wat jij ook wilde vertellen, geen probleem. Doe toch maar jouw verhaal, ook al lijkt het herhaling. Dan wordt duidelijk dat dat punt dat tweemaal genoemd is blijkbaar belangrijk is.

Valkuilen

Het meer interactieve karakter van deze tweede ronde kan het onderscheidingskarakter ervan in het gedrang brengen. Let op volgende valkuilen:

- Deze tweede ronde is geen reactie-ronde. Het is niet de bedoeling dat je je al of niet akkoord verklaart met de inbreng van de anderen of die gaat evalueren.
- Het is niet de bedoeling dat indien in deze ronde lid A iets zegt over wat de inbreng van lid B bij hem/haar heeft teweeggebracht, dat lid B daar vervolgens gaat op reageren. Evenmin is het de bedoeling dat de andere leden zich verplicht zouden voelen om ook te gaan zeggen wat de inbreng van lid B met hen gedaan heeft. Voor je het weet, kom je anders in een discussie terecht.
- Het is niet de bedoeling tijdens de tweede nog "nieuwe input" te geven: *"dit was ik nog vergeten te zeggen in de eerste ronde"*.
- Vermijd het geven van "goede raad".

Ook in de tweede ronde is het verkieslijk je te beperken tot enkele puntjes. Het is niet nodig iets te zeggen over ieders inbreng in de eerste ronde.

Verskillende mensen kunnen op verschillende wijze geraakt worden door hetzelfde. Dat mag en kan gerust naast mekaar bestaan. Eensgezindheid of gelijkvormigheid is geen streefdoel.

3. Derde deelronde: finale terugblik

De laatste ronde is de kortste. Elkeen noemt kort en bondig een of meer zaken die hij of zij meeneemt uit de bijeenkomst: een inzicht, voornemen, uitspraak, gevoel ... Dit kan eventueel in de vorm van een voorbede.

Ten slotte nog twee opmerkingen:

1. De beperktheid van de beschikbare aandachtenergie geldt niet alleen voor het aantal "punten" dat ieder inbrengt. Dit gaat ook op voor de duur van de vergadering. Het is wenselijk vooraf een maximum-duur vast te leggen. De ervaring leert dat twee uur een goede duur is. Veel langer luisteren en uitwisselen leidt vaak tot een daling van het concentratieniveau. Een korte pauze tijdens de vergadering kan zinvol zijn om de aandacht op niveau te houden.

2. Bovenstaande punten kunnen strikt overkomen. Het is geen "dwingend keurslijf", te nemen of te laten. Het is een door de ervaring ingegeven kader dat zijn sporen heeft bewezen. Niet meer en niet minder. Hopelijk kan het jou en je GCL-groep inspireren.

“Gem-eenzaam”.

Een echo uit de geestelijke oefeningen in Drongen, zomer 2021

Een woord waar ik de jongste tijd op kauw, is gemeenzaam ofte “gem-eenzaam”. Het drukt een ervaring uit die ik opnieuw beleefde tijdens de G.O. afgelopen zomer in Drongen. Een korte schets van deze ervaring in vier penseelstreken:

1. Er is de ervaring van eenzaamheid in de stilte van mijn hart. “Alleen” aan het bidden, mediteren, wandelen, lezen... Doorheen de jaren merk ik hoe soberder de stilte wordt. Hoe minder woorden ik nodig heb, minder gedachten zich vormen, tot op het punt dat ik me wel eens afvraag: is dit nu bidden, is dit nu vertroostend? Is God met me aan het werk? Achteraf, opnieuw thuis, merk ik, ja, Hij is aan het werk. De eenzame stilte is een gem-eenzame stilte geweest, die ergens diep in mij verder resoneert.
2. Er is de ervaring van het ritme van het afwisselend individueel en gezamenlijk gebed in de dagelijkse gebedsmomenten en het samen tafelen in stilte waarin ik de gem-eenzaamheid ontmoet.
3. Het woord krijgt voor mij ook de connotatie van vertrouwelijkheid in de gesprekken met de geestelijke begeleider. Daar ontmoet ik een open, gastvrije ruimte waarin elk woord, elke stilte, elke emotie mag klinken en stromen. Al wat daar wordt uitgesproken en beleefd, wordt in heelheid ontvangen. Een ongelofelijk geschenk.
4. Tenslotte is er de ervaring van de gem-eenzaamheid in de evangelieverhalen: de spanning die ik zo vaak proef tussen de massa en het individu. De mens die uit de menigte treedt of wordt geroepen, de mens die door anderen naar de Heer

wordt gebracht of net niet. Een fascinerend gegeven. Ik besluit deze korte echo met een gebed geschreven bij het verhaal van Bartimeüs, waarin deze spanning van gem-eenzaamheid sterk aanwezig is.

Bartimeüs, Mc 10, 46-52

Heer,

Als ik mij niet kan verbinden
met mensen zittend langs de weg,
als ik de ruimte van mijn hart sluit
voor hun schreeuwend verlangen,
kom dan naast mij staan

en zeg me:

"Roep ze".

Dan zal ik de ruimte van mijn hart kunnen openen
en met Jou zeggen:
"Hou goede moed, sta op, Hij roept."

Als het mij niet lukt
mijn jas af te werpen,
de jas die me in mijn ik doet opsluiten,
de ik die Jij niet voor mij droomt,
kom dan en neem Jij die jas van me af.
Bekleed me met wie ik ten diepste ben.
Amen.

Frieda
Drongen, 25 juli 2021

Driedaagse in Ovifat GCL-groep Hertoginnedal

Na een anderhalf jaar van Zoom-bijeenkomsten, snakt onze GCL-groep naar een langere periode van samenzijn in een zomerse setting. We vinden een uitgelezen plekje in Ovifat, een rustig dorp, schitterend gelegen aan de rand van de Hoge Venen.

Naar goede gewoonte verdelen we het werk over drie werkgroepen: een catering, een recreatieve en een spirituele werkgroep. Vele handen maken het werk licht en het resultaat oh zo rijk.

Drie dagen lang gaan we – al wandelend - aan de hand van 1 bijzondere herinnering uit ons leven op zoek naar onze 'Name of Grace', onze diepste kern en roeping. De uitgekozen herinnering heeft ons op een spontane manier grote vreugde, vrede, vertrouwen, troost, energie of liefde doen ervaren. We laten ons inspireren door fragmenten uit de Japanse film *After Life* (1998) - niet te verwarren met de gelijknamige serie op Netflix - van regisseur Hirokazu Koreeda.

In deze film komen mensen vlak na hun overlijden in een tussenkamer waar hen gevraagd wordt om één dierbare herinnering uit hun leven te kiezen die ze dan voor de eeuwigheid mogen meenemen.

Door het vertrouwvolle delen van deze speciale herinnering met elkaar, leren we veel bij over onszelf en over onze mede-GCL'ers alsook over het persoonlijk appel dat op ieder van ons wordt gedaan om een deel van Christus' gelaat vorm te geven.

Als afsluiter van ons verblijf maken we samen een 'elfje', een gedicht van 11 woorden die in een bepaald ritme worden gecombineerd.

Herinnering

Vertrouwendsvol thuiskomen

Verbonden met Jacques

Samen in het busje

Dankbaar

Een van de onderdelen van het Jubileumjaar 'Ignatius 500' is een reizende expositie langs de jezuïetenhuizen in de Lage Landen. In drie vitrinekasten met in totaal 36 vakjes wordt aan de hand van ongeveer 100 voorwerpen de geschiedenis van Ignatius en de Jezuïetenorde verteld.

Het idee is gebaseerd op de tentoonstellingskast in het Diözesanmuseum in Limburg an der Lahn: de gigantische boekenkast van bisschop Terbarz van Elst werd omgebouwd tot een soort columbarium (een duiventil) met voorwerpen. Op deze manier kunnen in relatief weinig ruimte veel voorwerpen getoond worden.

In de reizende tentoonstelling worden meer dan honderd voorwerpen getoond over het leven van Ignatius, over de oprichting van de Jezuïetenorde en over de vele werken die Vlaamse en Nederlandse jezuïeten en hun medewerkers tot op de dag van vandaag verrichten.

Het is geen historische overzichtstentoonstelling: 36 vakjes zouden beslist onvoldoende zijn.

De samenstellers wilden ook vermijden dat bezoekers de indruk krijgen dat jezuïeten 'iets van vroeger' waren: een soort voltooid verleden tijd. Natuurlijk is er wel aandacht voor de geschiedenis. Het eerste vakje toont het dodenmasker van Ignatius, daarna volgen voorwerpen die het verhaal vertellen over zijn ziekbed en langzame bekering. De stichting van de Sociëteit en de verspreiding van de orde over de wereld komen aan bod, zoals naar Congo, Indonesië en Ranchi, India.

De jezuïeten zijn ook vandaag een actieve orde die oog heeft voor de noden van die tijd: zo is er aandacht voor de vier Apostolische Speerpunten: ecologie, jongeren, God zoeken en sociale

rechtvaardigheid. Deze speerpunten komen sterk overeen met de vier oriëntaties voor actie die werden vastgesteld tijdens de Wereldvergadering van GCL in Libanon en die tijdens de Wereldvergadering in Buenos Aires in 2018 niet gewijzigd werden: familie, globalisering en armoede, ecologie en jongeren.

Bij een tentoonstelling als deze is het gevaar dat er heel veel papier getoond wordt: vooral boeken - het zijn immers jezuïeten. De uitdaging is om andere voorwerpen te vinden. Zo was voor veel bezoekers in Amsterdam de vaas van pater Jan van Kilsdonk een verrassing. Hij kreeg die ten geschenke van de politieke gevangenen wier aalmoezenier hij was geweest in de jaren na de Tweede Wereldoorlog. In de tentoonstelling liggen naast de vaas enkele beeldjes die Leo De Weerd SJ (begeleider van GCL-groep 'Ontmoeting') kreeg van gedetineerden uit de gevangenis.

Aan de zijkanten van de kasten staan bijschriften in het Nederlands en Engels. Daarnaast staan QR-codes. Deze kunnen met een mobiele telefoon gescand worden en verwijzen door naar artikelen of filmpjes op internet.

De tentoonstelling was al in De Krijtberg in Amsterdam en in de Canisiuskerk in Nijmegen. De volgende halteplaatsen zijn in Vlaanderen: Heverlee, Mechelen en Drongen komen zeker aan bod, en Antwerpen als laatste. Wellicht komen er nog meer halteplaatsen.

GCL-VLAANDEREN

www.gclvlaanderen.be

GCL-berichten is de nieuwsbrief van de Gemeenschap van Christelijk Leven in Vlaanderen
 Voorzitter: Ivo Raskin - Vinkenbosstraat 10 - 3001 Heverlee - 016/68 01 51 - info@gclvlaanderen.be
 Nationaal kerkelijk assistent: Ward Biemans SJ, Singel 448, 1017 AV Amsterdam, Nederland
 Redactie GCL-berichten: Ward Biemans SJ, Ann Sieuw, Luc Buffel, Ingrid Mat, Mirjam Meijer en Erik De Ridder.
 GCL-berichten is gratis voor GCL-leden, niet-GCL-leden betalen €7 (Nederland €8)
 GCL-rekeningnummer: IBAN: BE54 4466 6116 7197 - BIB: KREDBEBB

Met GCL-jongeren op stap – De wereld omarmen, op Ignatiaanse wijze

Deze zomer, op 29-30-31 juli was er een internationale ontmoeting, online, met een 100-tal jongeren, ongeveer 20 groepsbegeleiders en tiental organisatoren. Er mochten maximum 3 jongeren per nationale GCL-gemeenschap deelnemen. Helaas was er geen Vlaamse jongere beschikbaar.

29 juli naderde, de spanning steeg... Wie zouden de deelnemers zijn? Met welke werelddelen, landen, culturen en ideeën zou ik in contact komen in ons uitwisselgroepje? Hoe zou het gebed en de meditaties verlopen? Hoe zouden de sprekers het aanpakken? Zal het verteerbaar zijn, overweldigend, verfrissend, vermoeiend? Wordt het een creatieve leerzame ontmoeting?

Het werden drie warme, leerrijke, bezinnende en toffe namiddagen.

Als begeleider van een uitwisselgroepje, mocht ik op stap gaan met Greta uit Peru, Witney uit Canada, Kimmy uit de Filipijnen, Putri uit Indonesië, Sinn uit Vietnam en Jonathan uit Sri Lanka.

Onze band werd al snel open, hecht en warm. In dit artikel probeer ik de kernideeën en de beleving van deze jongeren weer te geven.

Dag 1: Ontmoeten van een gewonde wereld

Het is oké om niet oké te zijn. Namelijk om gewond te zijn, om langzaam te leven, om alle wonden echt te voelen. MAAR ook, dat God dichtbij is, in onze adem, overvloedig. De uitdaging is om deze genade te kunnen aanvaarden, vooral de genaden die voortkomen uit verwonding.

Er was een grote **dankbaarheid** voor het gemeenschapsgevoel en het herkennen van ervaringen over een zeer grote afstand. Ook voor de ruimte die er was om gehoord te worden, om te luisteren, te leren en te groeien.

Dag 2: Vertrekkend vanuit onze grenzen,

onderscheiden van onze kracht en onze roeping

Opnieuw **dankbaarheid** voor **de gaven van GCL** en de wens om ze aan anderen te schenken. Dankbaarheid voor het **gemeenschapsgevoel**. Een gevoel van **herkenning**

van het verlies van ontmoetingskansen in de Covid-19-pandemie en de kwetsbaarheid van verbinding in deze tijd.

GCL als een veilige haven, een thuis, een plek waar men niet beoordeeld wordt – een automatische verbinding als we samen zijn.

Er was een verlangen om kansen te krijgen om **naar buiten te gaan** en te handelen - om te ontmoeten, om betrokken te zijn bij de zending.

Een verlangen van **openheid** naar diversiteit, naar anderen en naar God; van **verbondenheid** met eenzamen, met degenen die lijden en met elkaar. Het verlangen naar **geduld en ogen** om lijden te zien en erop te reageren in sociale rechtvaardigheid. Een verlangen ook naar **spirituele verdieping** als basis voor dit alles.

Dag 3: Een pelgrimstocht om de wereld te omarmen

De ervaring van **Ignatius, als een man met vele nederlagen**, raakte hen. Ook de **oproep tot verdieping** in het zicht van lijden en het verlangen om het onrecht uit de wereld te bannen.

Er was weer een sterk gevoel van **gemeenschap en vreugde**. Er was ook herkenning in de gedeelde verlangens en ervaringen. Uiteindelijk ook een verlangen om **moedig te leven, maar ook in balans**.

In ons uitwisselgroepje vroeg ik de jongeren om een woord te delen dat hun ervaring weergeeft en dat ze graag willen meenemen. De woorden klonken: **Omarmen. Thuis. Genieten. Vrede. Broederlijkheid. Pelgrim zijn. Geworteld zijn.**

Een jongerenmanifest

In de uitwisselgroepjes werd er tevens nagedacht over hun dromen, hun verlangens, hun rol en engagement in het omarmen van de wereld. Dit werd op het einde van de driedaags ontmoeting gebundeld in een **10-punten-programma**.

Geert Dutry,
groepsbegeleider van een uitwisselgroepje

Wissel Kerkelijk Assistent GCL Vlaanderen

Pater Regionaal Marc Desmet heeft in juli een nieuwe Kerkelijk Assistent benoemd voor GCL Vlaanderen en Nederland.

Sinds 2015 was **Ward Biemans SJ** onze kerkelijk assistent. In die rol nam hij deel aan de GCL stuur-groep. Ward was 'assistent' door zijn beschikbaarheid voor ons en door de ondersteuning die hij gaf in woord en daad bv. bij de voorbereiding van een GCL dag of in het aandragen van goede ideeën om nieuwe mensen die zich aanmelden voor GCL een plaats te geven. Ward was ook 'kerkelijk' door voor te gaan in meerdere vieringen en in het voorbereiden van gebedsfiches waarbij hij de Schrift voor ons opende aan de hand van duiding en concrete overwegingen. Ward kon heel goed luisteren en zich nederig en begeleidend opstellen. Hij had een groot vertrouwen in de mensen die zich in GCL engageren. Dat was deugdzaam.

Een hoogtepunt was zonder twijfel het wereldcongres in Buenos Aires waar ik samen met Ward en Ginette Vlaanderen mocht vertegenwoordigen. Door letterlijk in de

voetsporen te treden van Paus Franciscus (hij had 6 jaar gewoond op de plaats waar we toen bijeen kwamen) konden we ervaren hoe Jezus woord maar kleur en kracht krijgt als we ermee naar buiten gaan, naar het beeld van het veldhospitaal dat de paus soms gebruikt. We willen Ward van harte danken voor zijn bijdrage de afgelopen jaren.

Vanaf augustus zal **Nikolaas Sintobin SJ** Kerkelijk assistent zijn voor GCL Vlaanderen en Nederland. Velen van ons kennen Nikolaas al van zijn breed digitaal aanbod, zijn boeken of inleidingen die hij ons mocht geven. Nikolaas is tevens Kerkelijk Assistent voor de Europese GCL en zelf kan hij putten uit 35 jaar ervaring binnen GCL. Eén van de speerpunten die zowel GCL als de SJ met elkaar delen is de specifieke aandacht voor jongeren. We zijn ervan overtuigd dat we samen met Nikolaas ons kunnen vrijmaken en openstellen voor de weg die de Heer ons aanreikt.

Ivo Raskin

Lidgeld 2021-2022

Beste GCL-leden,

Het laatste jaar stond GCL qua fysieke bijeenkomsten op een laag pitje. Ook de betaling van het lidmaatschap stond op een laag pitje.

Als GCL-bestuur hebben we ons best gedaan om ondanks alles actief te blijven. Een tweetal mooie online bezinningen werden georganiseerd. Drie onthaalgroepen zijn online gestart. Vier GCL-leden hebben een advents-/vastenretraite begeleid. Vele groepen hebben gereflecteerd rond een paar fiches in functie van een evaluatief nadenken rond GCL-Vlaanderen en de vernieuwing van het bestuur.

We hopen uiteraard dat we nu weer allemaal fysiek kunnen samenkomen. Daarom een dringende bede om weer volwaardig lid van GCL te zijn door onverwijld je bijdrage te storten op onderstaande rekening. Zo kunnen we niet alleen de activiteiten van GCL nationaal maar ook die van Europa en wereldwijd weer volop willen steunen (de kost is berekend op basis van het aantal leden en de levensstandaard van het land):

- Voor de wereld-GCL betalen we dit jaar 1742 euro.
- Voor GCL in Europa betalen we dit jaar 200 euro.
- Voor de GCL-berichten betalen we ongeveer 450 euro/jaar (drukkosten + postzegels + enveloppes)

- GCL -vertegenwoordiging van Vlaanderen in Europa/de wereld: wie hieraan deelneemt betaalt zelf verblijf. GCL-Vlaanderen betaalt de reiskosten. Vorig jaar was alles online, dus geen kosten.

Dit zijn vaste kosten. We wensen nu en dan een vorming of GCL-dag te organiseren aan een lagere kostprijs, idealiter doen we het zelfs gratis. Maar veel overschot is er niet... nu en dan wordt er zelfs eens gevraagd aan de rijke landen iets extra te doneren voor de arme landen. Met ons budget kan dit niet. Daarom blijven we graag 'het kopje koffie' of de extra 3 euro vragen voor een wereldwijde steun.

Onze bijdrage blijft symbolisch zeer laag:

GCL-leden : 35 euro

Niet GCL-leden: 7 euro voor de GCL-Berichten

Nederlanders: 8 euro.

op rekeningnummer:

BE54 4466 6116 7197 van GCL-Vlaanderen
met vermelding van "je naam, lidgeld 2021-2022".

Hartelijk dank bij voorbaat om met deze 'klus' niet te talmen.

Ann Sieuw (GCL redactie)